

København, den 9. januar 2015

Sagsnr. 2014 - 2819/HCH
6. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [X] på vegne af [klager]v/[Y] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[X] har på vegne af forlaget [klager] v/[Y] klaget over, at [indklagede], har tilsidesat god advokatskik ved i forbindelse med en inkassosag at true med indberetning til RKI.

[Indklagede] repræsenterede i inkassosagen forfatteren, [Z], der havde et krav mod [klager] i forbindelse med, at [klager] havde udgivet hans bog.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. september 2014.

Sagsfremstilling:

[Z] indgik den 13. december 2011 en aftale med [klager] om udgivelse af værket [..]. Det fremgik, at aftalen og dermed udgivelsen af bogen var betinget af, at der blev opnået fondsstøtte på minimum 350.000 kr.

Den nævnte fondsstøtte blev ikke opnået, og [klager] fremsendte den 22. oktober 2012 en tillægsaftale til [Z]. Tillægsaftalen, der ikke er forelagt for Advokatnævnet, skulle tage højde for den manglende finansiering af udgivelsen af bogen.

Der udspandt sig herefter en korrespondance mellem [Z] på den ene side og [klager], fortrinsvist repræsenteret af [Æ], på den anden side om det fremtidige aftalegrundlag. [Z] henholdt sig i den forbindelse til den oprindelige aftale af 13. december 2011, og [klager] henviste til, at

forudsætningerne for den oprindelige aftale var bortfaldet, fordi de økonomiske forudsætninger var bristet. Der blev ikke underskrevet yderligere aftaler.

Efter udgivelse af bogen blev der af [klager] pr. 1. juni 2013 udarbejdet en opgørelse over salget. Denne opgørelse mandede ud i, at [Z] skulle have udbetalt 6.517 kr.

I en e-mail af 5. juni 2013 skrev [Z] bl.a. følgende til [klager]:

”Den fremsendte opgørelse er desværre på visse punkter behæftet med faktuelle fejl og udeladelser.

Det eneste juridiske gældende aftaledokument er stadig vores kontrakt fra 2011. Da du som forlægger har valgt at udgive bogen uden kontraktændring eller tillægsaftale vedr. overskudsdeling, burde du følge dens ordlyd. Men som omstændighederne ser ud iflg. din opgørelse, vil jeg – som tidligere tilbudt – være imødekommende og acceptere en overskudsdeling, men det kræver i givet fald, at den sker på et veloplyst og korrekt grundlag.”

[X] svarede i en e-mail af 12. juni 2013 bl.a. følgende på vegne af [klager]:

”Deres seneste mail har overbevist såvel forlaget som undertegnede om, at yderligere korrespondance er nytteløs.

De er totalt uden forståelse for hvorledes erhvervslivet fungerer og har den opfattelse, at man kan opføre sig som det passer en. De er også uden realitetssans og har den uforkammethed at kræve betaling efter en aftale der er bortfaldet, p.g.a. bristede forudsætninger, samtidig med at De forventer at få andel i overskuddet.

Yderligere mails eller korrespondance fra Dem vil ikke blive besvaret, men om ½ år vil De modtage en ny opgørelse over salget af bogen [...]

[Z] inddrog herefter sin revisor, [Ø], i sagen, og ved e-mail af 27. juni 2013 bestred [Ø] rigtigheden af opgørelsen af 31. maj 2013.

I e-mail af 2. juli 2013 på vegne af [klager] skrev [X] herefter bl.a. følgende til [Ø]:

”Efter min opfattelse er forlaget derfor ikke bundet af de foreliggende aftaler og udkast til en sådan. Den indgåede aftale og udkastet til en ny kan ikke danne baggrund for afregningen til [Z], og forlaget er derfor nogenlunde frit stillet.

Som det fremgår af den allerede foretagne afregning vil hr. [Z] få del af overskuddet, men hr. [Z] skal ikke stille krav om hvorledes dette opgøres. Forlaget foretager en beregning svarende til det normale for forlaget. Hvis hr. [Z] ønsker en revision af forlagets beregning bliver det for egen regning.”

[Klager] udarbejdede herefter pr. 31. december 2013 en ny opgørelse, der mandede ud i, at [Z] skulle have udbetalt 28.491,50 kr.

[Ø] gjorde imidlertid i brev af 6. januar 2014 indsigelser imod opgørelsen af beløbet, og [Ø] gjorde gældende, at [Z] havde krav på yderligere 8.032,50 kr.

I brev af 7. januar 2014 til [Ø] henviste [X] til, at [Z] måtte anlægge en retssag, hvis hans fastholdt kravet om yderligere honorar.

I forbindelse med klagesagen er der fremlagt ”Slutopgørelse vedr. salg af bogen [..], hvorefter [Z] pr. 28. maj 2014 havde krav på udbetaling af 66.289 kr. som sin andel af overskuddet. Opgørelsen er efter det oplyste udarbejdet af [Z], og den blev angiveligt ikke videresendt til Forlaget [klager].

Ved e-mail af 15. juli 2014 til [Ø] meddelte [X] på vegne af [klager], at bogen nu var udsolgt fra forlaget, og at der derfor skulle ske en endelig afregning. E-mailen indeholdt en slutopgørelse, der viste, at der skulle udbetales 26.729 kr. til [Z].

Af e-mailen fremgik desuden bl.a. følgende:

”Belært af erfaringerne ønsker forlaget ikke at indgå i en diskussion med hr. [Z]. Det er derfor en betingelse, at [Z] accepterer afregningen. Når forlaget har modtaget en erklæring om at opgørelsen er godkendt, vil saldoen blive udbetalt.”

[Ø] skrev herefter i brev af 5. august 2014 bl.a. følgende til [Æ]:

”Jeg har modtaget Deres mail af 15. juli 2014 med vedhæftede opgørelse der udviser, at [Z] har et tilgodehavende på 26.729 kr.

De kan naturligvis ikke stille betingelse til udbetalingen af beløbet, som De selv har opgjort.

På vegne af [Z] skal jeg derfor meddele, at beløbet uden yderligere varsel vil blive overgivet til retslig inkasso med det lovpligtige varsel på 10 dage fra dato, såfremt beløbet ikke er [Z] i hænde inden da.”

[X] meddelte i brev af 11. august 2014, at man imødeså [Z]’ næste udspil med sindsro.

[Z] overdrog herefter sagen til [indklagede], der ved brev af 4. september 2014 til [klager] rykkede for betaling af 66.289 kr. tillagt renter samt rykkergebyr. I brevet var henvist til opgørelsen af 28. maj 2014.

Af brevet fremgik desuden bl.a. følgende:

”Jeg er bekendt med tidligere korrespondance herunder mailkorrespondance. Deres indsigelser afvises og min klient fastholder sit krav.

Såfremt det skyldige beløb ikke er betalt inden den nævnte frist, vil dette medføre, at der udtages stævning i sagen med yderligere inddrivelsesomkostninger til følge.

De må i øvrigt forvente at blive registreret i RKI, og vi gør opmærksom på, at vi løbende opdaterer Deres kunde- og kreditoplysninger ved at tilmelde og indhente oplysninger fra CPR/CVR samt kreditoplysningsbureauer godkendt af Datatilsynet.”

[X] skrev i et brev af 11. september 2014 bl.a. følgende til [indklagede]:

”I deres brev anmoder De om betaling af et beløb på kr. 66.289,00 idet de henviser til en slutopgørelse pr. 28.5.2014.

Hverken forlaget eller undertegnede har kendskab til en slutopgørelse dateret nævnte dato, vi har heller ikke kendskab til en opgørelse med den omtalte saldo. Jeg har på forlagets vegne, d. 15.07.2014 fremsendt en opgørelse pr. 30.06.2014. Det af Dem fremsatte krav afvises derfor.

I øvrigt finder vi at De har handlet i strid med god advokatskik ved at fremsætte trusler om indberetning til RKI. Vi har derfor klaget til advokatnævnet over Deres adfærd, jfr. vedlagte kopi.”

[Indklagede] fremsendte den 15. september 2014 opgørelsen af 28. maj 2014 til [klager], idet det angiveligt beroede på en fejl, at opgørelsen ikke var blevet medsendt brevet af 4. september 2014.

[Indklagede] indgav den 13. oktober 2014 stævning mod Forlaget [klager] med påstand om betaling af 66.289 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[X] har på vegne af [klager] v/[Y] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i brevet af 4. september 2014 at anføre, at forlaget måtte forvente at blive registeret i RKI.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at [klager] selv havde opgjort [Z]' tilgodehavende til 26.729 kr., hvilket forlaget efterfølgende havde nægtet at udbetale.

[Indklagede] har desuden anført, at det yderligere krav på 39.560 kr. skyldtes en åbenlys regnefejl i forlagets tidligere opgørelser, som man uden nærmere begrundelse havde nægtet at korrigere. Størrelsen af det samlede krav var således klar og reelt uanfægtet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Bemærkningen i rykkerskrivelsen af 4. september 2014 må forstås som en trussel om, at der ville ske indberetning til RKI, hvis der ikke skete betaling.

En sådan trussel forudsætter, at der foreligger en ubestridt eller retskraftig fordring, og en advokat, der ønsker at foretage en sådan indberetning, er derfor forpligtet til at foretage en nærmere undersøgelse af kravet for derved at sikre, at sig, at kravet ikke er bestridt. Et tilsvarende krav gælder forud for en trussel om indberetning.

[Indklagede] findes ved bemærkningen om RKI i brevet af 4. september 2014 at have tilsidesat god advokatskik, idet der ikke var grundlag for at antage, at [Z]' krav om et beløb på 66.289 kr.

var ubestridt. Det bemærkes i den forbindelse, at opgørelsen af 28. maj 2014 efter det oplyste var udarbejdet af [Z], der ikke efterfølgende havde drøftet opgørelsen med [klager], og at [klager] senere havde udarbejdet opgørelsen pr. 31. juni 2014, der resulterede i et langt mindre overskud til [Z]. Det bemærkes endvidere, at [Ø's] brev af 5. august 2014 til [X] naturligt måtte forstås sådan, at [Z] accepterede beløbet i henhold til opgørelsen pr. 31. juni 2014.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz